

SCRIPTURÆ SACRÆ

CURSUS COMPLETUS

25

FINIS

EPISTOLARUM

APOCALYPSIS

BS548
M5
v. 25

007726

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080014731

222
J. P. M.

SCRIPTURÆ SACRÆ

CURSUS COMPLETUS,

EX COMMENTARIIS OMNIUM PERFECTISSIMIS UBIQUE HABITIS, ET A MAGNA

PARTE EPISCOPORUM NECNON THEOLOGORUM

EUROPÆ CATHOLICÆ,

UNIVERSIM AD HOC INTERROGATORUM, DESIGNATIS,

UNICÈ CONFLATUS;

*Plurimis annotantibus presbyteris
ad docendos levitas pascendosve populos allè positis.*

ANNOTAVIT VERO SIMUL ET EDIDIT

J. P. M.

TOMUS VIGESIMUS-QUINTUS

ET ULTIMUS.

In Epistolas D. Pauli I et II ad Timotheum; ad Titum; ad Philemonem; ad Hebræos,
Commentaria.

In Epistolas D. Pauli Dilucidatio.

In Epistolas Catholicas D. Jacobi; I et II D. Petri; I, II et III D. Joannis, et D. Jude,
Commentaria.

In Epistolas Catholicas Dilucidatio. — In Apocalypsim Dilucidatio.

In Apocalypsim Commentaria.

PARISIIS,

APUD EDITOREM,

IN VIA GALLICÆ MONTI:

RUE D'AMBOISE, BARRIÈRE D'ENFER.

1840.

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

44471

BS 548
M5
V. 25

ELENCHUS
AUCTORUM ET OPERUM

QUI IN HOCCE VOLUMINE CONTINENTUR.

PEQUIGNY. — JOANNES A GORCUM. — ESTIUS. — CORNELIUS A LAPDÆ.

In Epistolas D. Pauli I et II ad Timotheum; ad Titum; ad Philemonem; ad Hebræos, Commentaria.

WOUTERS.

Questionum selectarum in Epistolas D. Pauli Dilucidatio.

FROMNDUS.

In Epistolas Catholicas D. Jacobi; I et II D. Petri; I, II et III D. Joannis, et D. Judæ, Commentaria.

WOUTERS.

In Epistolas Catholicas Dilucidatio.

IDEM.

Quæstionum selectarum in Apocalypsim D. Joannis Dilucidatio.

GAGNÆUS. — BOSSUET.

In Apocalypsim Commentaria

INDEX RERUM.

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y BELLEZ

15444

Excudebat Wigne,

in viâ dictâ d'Annoiss, hors la barrière d'Enfer.

MONITUM.

Hunc igitur *Cursum Scripturæ sacræ completum*, cum totâ prostrati animi demissione, Sanctæ Sedis judicio libens submitto; et, si quid, vel immodicâ celeritate abreptus, vel scientiæ infirmitate delusus, vel immensâ millium arduarumque rerum copiâ distractus, sanctum dogma, sanctam moralem, sanctam disciplinam tantisper lædens, inscius certè non ultroneus ediderim, totum istud heterodoxum absque misericordiâ citò sit anathema. Quæcumque autem in operibus meis approbaverit GREGORIUS XVI, cum summâ sul laude et summo Ecclesiæ bono feliciter regnans, festinus approbo; quæcumque ut minùs rectè sonantia damnaverit, damno; quia scientia mea, coram scientiâ Domini mei, Doctoris mei, Judicis mei, tanquàm lucernula coram sole meridiano evanescit. Ego enim, ut quivis omnimodè catholicus, sanctam Ecclesiam Romanam, cujus summus Pontifex visibile solus est et immediatè caput, sub Christo invisibili capite, profiteor esse matrem dominamque omnium Ecclesiarum, centrum unitatis, fontem omnis jurisdictionis, interpretem omnis veritatis, normam omnis justitiæ, judicem omnis controversiæ, custodem infallibilem et indefectibilem doctrinæ sanctæ; ex his autem quibus pollet Ecclesia titulis, ipsa decus et potestatem adipiscitur, mihi verò totidem protinùs incumbunt officia.

Si enim mater est Ecclesiarum quæ ipsæ parturientes et fœcundæ sunt oves, quantò magis et mater est mei, inter agnellos infirmissimi, nihil ex me meisque viribus creare valentis! Imò illa mihi mater est præ cæteris matribus; nati siquidem qui matre indigerunt ut in lucem venirent, labentibus annis corroborati, suis necessitatibus abundè suppetere possunt; ego verò nec sine eâ nasci, nec sine eâ vivere queo; vitis enim est gemmam suam germinans et nutriens; quocumque momento ab ejus vitâ vita mea discesserit, pereò, perii. Cùm verò mater mea sit, oportet ut quasi infantulus nomen ejus semper in ore, bonum ejus semper in mente, amorem ejus semper in corde feram, illius lætitiis lætus, illius doloribus dolens.

Si omnium domina est Ecclesiarum, quantò magis est humillimi domina sacerdotis! Hujus ergo præceptis impulsibusque docilem me præstare debeo, solius ejus scientiæ sciens, solius ejus sapientiâ sapiens.

Si centrum est unitatis, nusquàm aliò centrum illud mihi investigandum, ac propterea omne prorsùs abjicere debeo quod se ab eâ sejungit, omnique adhærere quod ei adhæret. Extra eam scilicet omnes, vel schismatici frangunt unitatem, vel hæretici quandam veritatem abnegant; aut erroris alicujus venenum diffundunt.

Si omnis jurisdictionis fons est, memetipsum non possum mittere; cum eâ debeo consociari, nec ullam mihi veram potestatem ereditari arbitrari, nisi quam ipsa mediâtè vel immediâtè commiserit.

Si omnis est veritatis interpres, meas omnes cogitationes ipsi submittere debeo, ideòque tanquàm verum credere et amplecti quod illa verum pronuntiârit, falsum verò habere et abominari, quod tanquàm falsum exploderit vel notâ affecerit.

Si omnis est justitiæ regula, omnes illi actiones meas debeo subjicere, ac tanquàm bonum approbare quod ipsa bonum declaraverit, malum autem repudiare quod ipsa malum edixerit.

Si omnis controversiæ judex est, omnes meas difficultates ejus pedibus debeo substernere; omnemque rem quamlibet claram, certam ac definitam agnoscere, statim ut illa pronuntiaverit. *Roma locuta est, causa finita est.*

Si divini fidei moralisue depositi custos infallibilis est, credere debeo omnes quas tulit

007726